

Становище на Комитета (член 64)

**Становище 5/2019 относно взаимодействието между
Директивата за правото на неприкосновеност на личния
живот и електронни комуникации и ОРЗД, по-специално
що се отнася до компетентността, задачите и
правомощията на органите за защита на данните**

Прието на 12 март 2019 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

1	Кратко изложение на фактите.....	4
2	Правна уредба	5
2.1	Съответни разпоредби на ОРЗД.....	5
2.2	Съответни разпоредби на Рамковата директива	6
2.3	Съответни разпоредби от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации	7
3	Обхват на настоящото становище.....	8
3.1	Въпроси извън обхвата на ОРЗД.....	9
3.2	Въпроси извън обхвата на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации	9
3.2.1	Общ материален обхват на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации	10
3.2.2	Разширеният материален обхват в член 5, параграф 3 и член 13 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.....	11
3.3	Въпроси, попадащи в материалния обхват едновременно на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и на ОРЗД	12
4	Взаимодействие между Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и ОРЗД.....	14
4.1	„Да се конкретизира“	14
4.2	„Да се допълни“	16
4.3	Смисълът на член 95 от ОРЗД.....	16
4.4	Съвместно съществуване.....	17
5	За компетентността, задачите и правомощията на органите за защита на данните.....	18
5.1	Изпълнението на ОРЗД.....	19
5.2	Прилагане на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.....	20
5.3	Прилагане на ОРЗД и правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации в местата на пресичане.....	22
5.3.1	Първи въпрос: дали някои операции по обработването остават „извън обхвата“ на органите за защита на данните?	22
5.3.2	Втори въпрос: Дали националните разпоредби за неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации са „извън обхвата“?	24
6	Относно приложимостта на механизмите за сътрудничество и съгласуваност.....	26
7	Заключение	28

Европейският комитет по защита на данните,

Като взе предвид член 63 и член 64, параграф 2 от Регламент 2016/679/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (наричан по-нататък „ОРЗД“),

като взе предвид Споразумението за ЕИП, и по-специално приложение XI и протокол 37 от него, изменени с Решение № 154/2018 на Съвместния комитет на ЕИП от 6 юли 2018 г.,

като взе предвид член 10 и член 22 от своя Правилник за дейността от 25 май 2018 г., изменен на 23 ноември 2018 г.,

като има предвид, че:

(1) Основната роля на Европейския комитет по защита на данните (наричан по-долу „Комитета“) е да осигури последователност в прилагането на Регламент 2016/679 (наричан по-долу „ОРЗД“) в цялото Европейско икономическо пространство. В член 64, параграф 2 от ОРЗД се предвижда, че всеки надзорен орган, председателят на Комитета или Комисията може да поиска всеки въпрос с общо приложение или с последици в повече от една държава членка да бъде разгледан от Комитета с оглед получаване на становище. Целта на настоящото становище е да се разгледа въпрос с общо приложение или такъв, който поражда последици в повече от една държава членка.

(2) На 3 декември 2018 г. белгийският орган за защита на данните поиска от Европейския комитет по защита на данните да разгледа и да даде становище по въпроса относно взаимодействието между ОРЗД и Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, по-специално по отношение на компетентността, задачите и правомощията на органите за защита на данните.

(3) Становището на Комитета се приема в съответствие с член 64, параграф 3 от ОРЗД във връзка с член 10, параграф 2 от Правилника за дейността в срок от осем седмици, считано от първия работен ден след като председателят и компетентният надзорен орган са решили, че досието е пълно. По решение на председателя този срок може да бъде удължен с още шест седмици предвид сложността на въпроса,

ПРИЕ СЛЕДНОТО СТАНОВИЩЕ:

1 КРАТКО ИЗЛОЖЕНИЕ НА ФАКТИТЕ

1. На 3 декември 2018 г. белгийският орган по защита на данните поиска от Европейския комитет по защита на данните да разгледа и да даде становище относно взаимодействието между Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации¹ и ОРЗД, като постави следните въпроси:
 1. Що се отнася до **компетентността, задачите и правомощията** на органите за защита на данните²,
 - i. дали органите за защита на данните могат или не могат да упражняват своята компетентност, задачи и правомощия във връзка с обработване, което попада, поне що се отнася до някои операции по обработването, в материалния обхват както на ОРЗД, така и на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации; и ако отговорът е положителен, дали
 - ii. органите за защита на данните могат или трябва да вземат предвид разпоредбите на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и/или разпоредбите, чрез които те са транспонирани в националното законодателство, при упражняването на своите компетенции, задачи и правомощия съгласно ОРЗД (напр. при оценката на законосъобразността на обработването) и ако да, до каква степен;
 2. дали **механизмите за сътрудничество и съгласуваност** може или следва да се прилагат във връзка с обработване, което попада, поне що се отнася до някои операции по обработването, в материалния обхват както на ОРЗД, така и на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации; както и
 3. до каква степен обработването **може да се регулира едновременно от разпоредбите на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и ОРЗД**, и това оказва ли влияние върху отговорите на въпроси 1 и 2.
2. Комитетът смята, че тези въпроси се отнасят до въпрос с общо приложение на ОРЗД, тъй като съществува ясна необходимост от последователно тълкуване от всички органи за защита на данните на въпроса за границите на техните компетенции, задачи и правомощия. Пояснението е особено необходимо, за да се гарантират, наред с другото, постоянна практика по отношение на взаимна помощ в съответствие с член 61 от ОРЗД и съвместни операции в съответствие с член 62 от ОРЗД.

¹ Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработването на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации), изменена с Директива 2006/24/ЕО и Директива 2009/136/ЕО.

² Както са предвидени в членове 55—58 от ОРЗД. Терминът „органи за защита на данните“ (за разлика от „надзорни органи“) се използва в настоящото становище, за да се направи ясно разграничение между „надзорни органи“, предвидени от ОРЗД, и други видове надзорни органи, като например националните регулаторни органи, посочени в Директива 2002/58/ЕО.

3. Настоящото становище не се отнася за разпределението на компетенциите, задачите и правомощията на органите за защита на данните, предвидено в предложението за Регламент за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

2 ПРАВНА УРЕДБА

2.1 Съответни разпоредби на ОРЗД

4. Съгласно член 2, параграф 1 от ОРЗД регламентът се прилага за *„обработването на лични данни изцяло или частично с автоматизирани средства, както и за обработването с други средства на лични данни, които са част от регистър с лични данни или които са предназначени да съставляват част от регистър с лични данни.“*

Член 2, параграф 2 от ОРЗД гласи, че ОРЗД не се прилага за обработването на лични данни:

„а) в хода на дейности, които са извън приложното поле на правото на Съюза;

б) от държавите членки, когато извършват дейности, които попадат в приложното поле на дял V, глава 2 от ДЕС;

в) от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания;

г) от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществената сигурност“.

5. В член 5, озаглавен „Принципи, свързани с обработването на лични данни“, се съдържат принципите, приложими по отношение на всяко обработване на лични данни, включително изискването всяко обработване на лични данни да бъде законосъобразно и добросъвестно³. В член 6 са описани условията, при които обработването на лични данни е законно, като едно от тях се отнася до съгласието на субекта на данните. В член 7 се уточняват допълнително условията за валидно съгласие по смисъла на ОРЗД.⁴
6. В член 51, параграф 1 е определена законоустановената функция на органите за защита на данните, която се изразява в наблюдение на прилагането на ОРЗД, за да се защитят основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и да се улесни свободното движение на лични данни в рамките на Съюза. В членове 55, 57 и 58 се определят компетенциите, задачите и правомощията на всеки орган за защита на данните. В глава VII от ОРЗД, озаглавена „Сътрудничество и съгласуваност“, се уточняват различните начини, по които органите по защита на данните следва да си сътрудничат, за да допринесат за последователното прилагане на ОРЗД.
7. Член 94, озаглавен „Отмяна на Директива 95/46/ЕО“, гласи:

„1. Директива 95/46/ЕО се отменя, считано от 25 май 2018 г.

³ Вж. също съображение (39) от ОРЗД („Всяко обработване на лични данни следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. [...]“).

⁴ Вж. Насоки на WP29 относно съгласието по силата на Регламент 2016/679, WP259 rev.01, одобрен на 25 май 2018 г. от ЕКЗД.

2. *Позоваванията на отменената Директива се тълкуват като позовавания на настоящия регламент. Позоваванията на Работната група за защита на лицата при обработването на лични данни, създадена по силата на член 29 от Директива 95/46/ЕО, се тълкуват като позовавания на Европейския комитет по защита на личните данни, създаден с настоящия регламент.“*

8. Член 95, озаглавен „Връзка с Директива 2002/58/ЕО“, гласи:

„Настоящият регламент не налага допълнителни задължения на физическите или юридическите лица по отношение на обработването във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги в обществени съобщителни мрежи в Съюза, по отношение на въпроси, за които са им наложени специални задължения със същата цел, установени в Директива 2002/58/ЕО.“

9. В съображение (173) от ОРЗД се посочва, че:

„(173) Настоящият регламент следва да се прилага спрямо всички въпроси, свързани със защитата на основните права и свободи по отношение на обработването на лични данни, които не са предмет на специалните задължения със същата цел, установени с Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, включително задълженията на администратора и правата на физическите лица. За да се изясни връзката между настоящия регламент и Директива 2002/58/ЕО, директивата следва да бъде съответно изменена. След приемането на настоящия регламент Директива 2002/58/ЕО следва да се преразгледа, по-специално за гарантиране на съгласуваност с настоящия регламент.“

2.2 Съответни разпоредби на Рамковата директива

10. Член 2, буква ж) от Рамковата директива⁵ определя „националния регулаторен орган“ (в директивата „национална регулаторна власт“) като

„властта или властите, натоварени от държава членка с някои от регулаторните задачи, посочени в настоящата директива и в Специфичните директиви“.

11. Член 2, буква л) от Рамковата директива гласи:

„Специални директиви“ означава Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение), Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъп), Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) и Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защитата на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).“

12. В член 3, параграф 1 от Рамковата директива се предвижда, че

„Държавите членки гарантират, че всяка задача, възложена на националните регулаторни власти съгласно настоящата директива и Специфичните директиви, се осъществява от компетентен орган.“

⁵ Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива).

2.3 Съответни разпоредби от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации

13. В член 1, параграф 2 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации се предвижда, че

„Разпоредбите на настоящата директива конкретизират и допълват [Регламент (ЕС) 2016/679] за целите, упоменати в параграф 1. Освен това те се грижат за защита на легитимните интереси на абонати, които са юридически лица.“⁶

14. Член 2, буква е) от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации гласи:

„съгласие“ на потребител или абонат отговаря на съгласието на заинтересованото лице по [Регламент (ЕС) 2016/679]“.

15. В член 15, параграф 2 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации се предвижда, че

„Разпоредбите на [глава VIII относно средствата за правна защита, отговорността за причинени вреди и санкциите] от [Регламент (ЕС) 2016/679] трябва да се прилагат по отношение на национални разпоредби, одобрени съгласно настоящата директива и по отношение на правата на личността, произтичащи от настоящата директива.“

16. В член 15, параграф 3 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации се предвижда, че

„[Европейският комитет по защита на данните] изпълнява и задачите, посочени в [член 70 от Регламент (ЕС) 2016/679] във връзка с въпросите, обхванати от настоящата Директива, а именно защита на основните права и свободи и на законните интереси в сектора на електронните комуникации.“

17. В член 15а, озаглавен „Прилагане и изпълнение“ се предвижда, че

„1. Държавите членки установяват правилата за наказания, включително, когато е подходящо, наказателни санкции, приложими спрямо нарушения на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, и вземат всички необходими мерки за да гарантират, че те се прилагат. [...]

2. Без да се засягат средствата за правна защита, които може да са налице, държавите членки гарантират, че компетентният национален и, когато е целесъобразно, други национални органи, разполагат с правомощията да разпоредят прекратяването на нарушенията, посочени в параграф 1.

3. Държавите членки гарантират, че компетентният национален орган и, когато е целесъобразно, други национални органи, разполагат с необходимите правомощия и ресурси за разследване, включително правомощието да получават всякаква

⁶ В съответствие с член 94, параграф 2 от ОРЗД всички позовавания на Директива 95/46 в Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации са заменени с „[Регламент (ЕС) 2016/679]“ и позоваванията на „Работната група за защита на лицата при обработването на лични данни, създадена по силата на член 29 от Директива 95/46/ЕО“ бяха заменени с „[Европейския комитет по защита на данните]“.

подходяща информация, от която биха имали нужда за наблюдение и изпълнение на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива.

4. Съответните национални регулаторни органи може да приемат мерки, с цел да се осигури ефективно трансгранично сътрудничество при изпълнението на националните закони, приети в съответствие с настоящата директива, и да се създадат хармонизирани условия за предоставянето на услуги, включващи трансграничен пренос на данни.

Националните регулаторни органи предоставят на Комисията достатъчно време преди приемането на подобни мерки, с резюме на мотивите за предприемане на действия, планираните мерки и предложения начин на действие. Комисията, след като разгледа подобна информация и се консултира с ENISA и [Европейския комитет по защита на данните], може да направи забележки или препоръки по нея, по-специално за да гарантира, че мерките не повлияват неблагоприятно на функционирането на вътрешния пазар. Националните регулаторни органи отчитат в най-голяма възможна степен забележките или препоръките на Комисията при вземане на решения относно мерките.“

18. Съображение 10 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации гласи:

„В сектора на електронните комуникации се прилага [Регламент (ЕС) 2016/679], по-специално по всички въпроси, засягащи защита на основни права и свободи, които не са специално обхванати от разпоредбите на настоящата директива, включително задълженията на администратора и правата на лицата. [Регламент (ЕС) 2016/679] се прилага към непубличните комуникационни услуги.“

3 ОБХВАТ НА НАСТОЯЩОТО СТАНОВИЩЕ

19. ОРЗД има за цел да защитава основните права и свободи на физическите лица и по-специално тяхното право на защита на личните данни, както и да гарантира свободното движение на лични данни в рамките на Съюза.⁷ За да се постигне тази цел, в ОРЗД са установени общи правила относно обработването на данните, така че да се осигури последователна ефективна защита на личните данни навсякъде в Съюза и да се предотвратят различията, възпрепятстващи свободното движение на лични данни в рамките на вътрешния пазар. Правилата имат за цел да гарантират равновесие между (потенциалните) ползи от обработването на данни и (възможните) недостатъци.
20. Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации има за цел хармонизиране на националните разпоредби, необходими за осигуряване на еквивалентно ниво на защита на основните права и свободи, и по-специално, правото на неприкосновеност на личния живот и правото на поверителност по отношение на обработването на лични данни в сектора на електронните съобщения, да се осигури свободно движение на такива данни и оборудване за електронни съобщения, и услуги в Общността.⁸ Следователно,

⁷ Член 1 от ОРЗД.

⁸ Член 1, параграф 1 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

целта на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации е да се гарантира зачитане на правата, предвидени в членове 7 и 8 от Хартата. В това отношение Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации има за цел да „конкретизира и допълва“ разпоредбите на ОРЗД по отношение на обработването на лични данни в сектора на електронните съобщения.⁹

21. Отправените до Комитета въпроси се ограничават до обработването, което попада в материалния обхват едновременно на ОРЗД и на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. С цел допълнително изясняване на обхвата на настоящото становище, в следващите раздели се разяснява:
- кога няма взаимодействие между ОРЗД и Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, тъй като въпросът излиза извън обхвата на ОРЗД;
 - кога няма взаимодействие между ОРЗД и Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, тъй като въпросът излиза извън обхвата на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации; както и
 - кога има взаимодействие между ОРЗД и Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, тъй като обработването попада в материалния обхват едновременно на ОРЗД и на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

3.1 Въпроси извън обхвата на ОРЗД

22. По принцип материалният обхват на ОРЗД обхваща всяка форма на обработване на лични данни, независимо от използваната технология¹⁰. ОРЗД не се прилага, когато:
- не се обработват никакви лични данни (напр. телефонният номер на автоматизирана система за обслужване на клиентите на юридическо лице, или IP адресът на цифрова копирна машина в корпоративна мрежа не представляват лични данни);
 - дейностите попадат извън материалния обхват на ОРЗД, като се вземат под внимание член 2, параграфи 2 и 3 от ОРЗД; или
 - дейностите попадат извън териториалния обхват на ОРЗД.¹¹

3.2 Въпроси извън обхвата на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации

23. Особеност на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации е, че две от нейните разпоредби имат по-широко приложно поле от останалите ѝ разпоредби, чиито обхват е ограничен до предоставянето на обществено достъпни електронни

⁹ Член 1, параграфи 1 и 2 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, разглеждани във връзка с член 94, параграф 2 от ОРЗД.

¹⁰ Вж. също съображение 46 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

¹¹ Член 3 от ОРЗД. Вж. насоки 3/2018 на ЕКЗД относно териториалния обхват на ОРЗД (член 3), 16 ноември 2018 г.

съобщителни услуги в обществени съобщителни мрежи. Следователно, както е посочено в следващите раздели, за да се определи дали една дейност попада във или извън материалния обхват на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, трябва да се отговори на два въпроса.

3.2.1 Общ материален обхват на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации

24. Съгласно член 3 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации същата се прилага *„при обработката на лични данни във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги в обществени съобщителни мрежи в Общността, включително обществени съобщителни мрежи, поддържащи събиране на данни и устройства за идентификация“*.
25. Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации на първо място се отнася до обществено достъпни електронни съобщителни услуги и електронни съобщителни мрежи¹².
В Кодекса за електронните съобщения¹³ се предвижда, че неговият обхват включва услугите, които са функционално равностойни на електронните съобщителни услуги.
26. За целите на общия материален обхват на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации същата се прилага, когато са изпълнени всички следни условия:
 - има електронна съобщителна услуга (ЕСУ)¹⁴;
 - тази услуга се предлага по електронна съобщителна мрежа¹⁵;
 - услугата и мрежата са обществено достъпни¹⁶;

¹² Работен документ на службите на Комисията, Последваща оценка по REFIT на Директива 2002/58/ЕО за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, SWD(2017) 005 final, стр. 20; Доклад до Комисията „Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации: оценка на транспонирането, ефективността и съвместимостта с предложения Регламент относно защитата на данните“, SMART 2013/0071, стр. 24 и сл.

¹³ Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за установяване на Европейски кодекс за електронни съобщения.

¹⁴ В член 2, буква г) от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации се посочва, че „комуникация“ означава „всяка информация, обменена или пренесена между определен брой страни с помощта на публично достъпни електронни комуникационни услуги“ и се изключват услугите за радио- и телевизионно разпространение, които могат — на теория — да достигнат до неограничена аудитория. Определението на понятието „електронна съобщителна услуга“ понастоящем се съдържа в член 2, буква в) от Рамковата директива, макар че считано от 21 декември 2020 г., то ще се съдържа в член 2, параграф 4 от Кодекса за електронните съобщения.

¹⁵ Определението на понятието „електронна съобщителна мрежа“ понастоящем се съдържа в член 2, буква а) от Рамковата директива, макар че считано от 21 декември 2020 г., то ще се съдържа в член 2, параграф 1 от Кодекса за електронните съобщения.

¹⁶ Услуга за обществеността е услуга, достъпна за всички членове на обществеността при едни и същи условия, а не само услуги публична собственост. За сравнение: ЕНОЗД, Становище 5/2016, Предварително становище на ЕНОЗД относно прегледа на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации (2002/58/ЕО), стр. 12 и Съобщение на Комисията до Европейския парламент и

- услугата и мрежата се предлагат в ЕС.
27. Дейностите, които не отговарят на всички горепосочени критерии, по принцип са извън обхвата на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

Примери:

Корпоративна мрежа, която е достъпна само за служителите за професионални цели, не представлява „обществено достъпна“ електронна съобщителна услуга. В резултат на това предаването на данни за местоположението чрез такава мрежа не попада в материалния обхват на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.¹⁷

Услугата за синхронизиране на часовниците изпраща сигнал по електронна съобщителна мрежа до всички часовници, които се придържат към нейния протокол за синхронизация (неопределен брой получатели). Тази услуга е услуга за радио- или телевизионно разпространение, а не съобщителна услуга и също остава извън материалния обхват на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

3.2.2 Разширеният материален обхват в член 5, параграф 3 и член 13 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации

28. Основната цел на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации е да се гарантира защитата на основните права и свободи на гражданите, когато те използват електронни съобщителни мрежи¹⁸. Поради тази причина, член 5, параграф 3 и член 13 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации се прилагат за доставчиците на електронни съобщителни услуги, както и за операторите на уебсайтове (напр. за бисквитките) или за други предприятия (например за целите на директния маркетинг).¹⁹

до Съвета относно състоянието и прилагането на Директива 90/388/ЕИО относно конкуренцията на пазарите на далекосъобщителни услуги, COM(95) 113 final от 4.4.1995 г., стр. 14.

¹⁷ Работен документ на службите на Комисията, Последваща оценка по REFIT на Директива 2002/58/ЕО за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, SWD (2017) 005 final, стр. 21, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017SC0005&from=EN>; Доклад до Комисията „Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации: оценка на транспонирането, ефективността и съвместимостта с предложението Регламент относно защитата на данните“, SMART 2013/0071, стр. 14 <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/eprivacy-directive-assessment-transposition-effectiveness-and-compatibility-proposed-data>.

¹⁸ Член 1, параграф 1 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации гласи: „Настоящата директива предвижда да се хармонизират националните разпоредби, необходими за осигуряване на еднаква степен на защита на основните права и свободи, и по-специално правото на неприкосновеност на личния живот и правото на поверителност по отношение на обработката на лични данни в електронно съобщителния сектор и да се осигури свободно движение на такива данни и оборудване за електронни съобщения и услуги в Общността.“

¹⁹ Работна група за защита на личните данни по член 29, Становище 2/2010 относно поведенческите реклами онлайн, 22 юни 2010 г., WP 171, раздел 3.2.1, стр. 9. Становище 1/2008 по въпроси за защита на данните, свързани с търсачките (WP 148), раздел 4.1.3, стр. 12. ; Доклад до Комисията „Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации: оценка на транспонирането, ефективността и съвместимостта с предложението Регламент относно защитата на данните“, SMART 2013/0071, стр. 9.

Примери:

Услуги, предлагани от търсачки, които съхраняват или имат достъп до бисквитки на устройството на потребителя, попадат в разширения материален обхват на член 5, параграф 3 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.²⁰

Нежелана електронна поща, изпратена от оператор на уебсайт с цел директен маркетинг, също попада в разширения материален обхват на член 13 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.²¹

3.3 Въпроси, попадащи в материалния обхват едновременно на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и на ОРЗД

29. Съществуват много примери на дейности по обработване, които попадат в материалния обхват едновременно на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и на ОРЗД. Ясен пример за това е използването на т.нар. бисквитки. В становището си относно поведенческите реклами онлайн Работната група по член 29 посочи:

„Ако в резултат на въвеждане и извличане на информация чрез използването на бисквитки или подобно приспособление, събраната информация може да се счита за лични данни, то тогава освен член 5, параграф 3 ще се прилага и Директива 95/46/ЕО.“²²

30. Съдебната практика на Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС) потвърждава, че е възможно обработването да попадне едновременно в материалния обхват на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и този на ОРЗД. В решението си по дело *Wirtschaftsakademie*²³ Съдът на ЕС е приложил Директива 95/46/ЕО, независимо от факта че свързаното обработване е включвало и операции по обработване, попадащи в материалния обхват на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. По висящото дело *Fashion ID* генералният адвокат е изразил становището, че в случаи, отнасящи се за софтуерни приставки за споделяне в социални мрежи и за бисквитки могат да се прилагат и двата набора правила.²⁴
31. Въпреки че, от 25 май 2018 г., ОРЗД заменя Директива 95/46/ЕО, анализът, направен от Съда на ЕС и работната група по член 29, съгласно който двата правни акта могат да се прилагат едновременно, е релевантен. В съображение 30 от ОРЗД се дава подробно определение за „онлайн идентификатори“ по начин, който подкрепя тълкуването, че обработването на лични

²⁰ Становище 1/2008 по въпроси за защита на данните, свързани с търсачките (WP 148), раздел 4.1.3, стр. 12

²¹ Становище 1/2008 по въпроси за защита на данните, свързани с търсачките (WP 148), раздел 4.1.3, стр. 12.

²² Работна група за защита на личните данни по член 29, Становище 2/2010 относно поведенческите реклами онлайн, 22 юни 2010 г., WP 171, стр. 9. Вж. също Становище 1/2008 по въпроси за защита на данните, свързани с търсачките (WP 148), раздел 4.1.3, стр. 12—139.

²³ Съд на ЕС, C-210/16, 5 юни 2018 г., C-210/16, ECLI:EU:C:2018:388. Вж. по-специално точки 33—34.

²⁴ Заключение на генералния адвокат Vobek по дело Fashion ID, C-40/17 от 19 декември 2018 г., ECLI:EU:C:2018:1039. Вж. по-специално точки 111—115.

данни може да попадне в материалния обхват както на ОРЗД, така и на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации:

„Физическите лица могат да бъдат свързани с онлайн идентификатори, предоставени от техните устройства, приложения, инструменти и протоколи, като адресите по интернет протокол (IP адреси), идентификаторите, наричани бисквитки, или други идентификатори, например етикетите за радиочестотна идентификация. По този начин могат да бъдат оставени следи, които по-специално в съчетание с уникални идентификатори и с друга информация, получена от сървърите, може да се използват за създаването на профили на физическите лица и за тяхното идентифициране.“

32. По-специално следва да се отбележи, че „IP адресите“ и „идентификаторите, наричани бисквитки“, са посочени в съображение 30, което гласи, че IP адресите и идентификаторите бисквитки може да се комбинират с други „уникални идентификатори“ и с друга информация, получена от сървърите, с цел създаване на профили на физически лица.
33. С други думи, ОРЗД изрично се позовава при изясняване на собствения си материален обхват (понятието за лични данни), на дейности по обработването, които попадат поне отчасти в материалния обхват на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.
34. Друг пример за дейност, която попада в материалния обхват на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и на ОРЗД, са отношенията между доставчиците на електронни съобщителни услуги и физическото лице, което е потребител на услугите, включващи обработване на лични данни за клиентите, от една страна, и освен това са уредени с конкретни правила, например относно указателите на абонатите, подробното фактуриране, идентификацията на номера на повикване. Данните за трафик и данните за местоположението, генерирани от електронните съобщителни услуги, може също да включват обработване на лични данни, доколкото те се отнасят до физически лица.
35. Накрая, член 95 от ОРЗД и съображение 173 от ОРЗД потвърждават отношението *lex generalis-lex specialis* между ОРЗД и Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, като член 95 гарантира, че с ОРЗД не се налагат допълнителни задължения на физическите или юридическите лица по отношение на обработването във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги в обществени съобщителни мрежи в ЕС по отношение на въпроси, за които са им наложени специални задължения със същата цел, установени в Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

36. Настоящото становище има за цел да внесе яснота относно компетенциите, задачите и правомощията на органите за защита на данните по отношение на случаите, които попадат в материалния обхват както на ОРЗД, така и на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, изложени накратко в предходните раздели. В следващите раздели се описват някои случаи на взаимодействие между разпоредбите на

Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и на ОРЗД и как всеки набор от правила прави връзка с първото и второто.

4 ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ ДИРЕКТИВАТА ЗА ПРАВОТО НА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ НА ЛИЧНИЯ ЖИВОТ И ЕЛЕКТРОННИ КОМУНИКАЦИИ И ОРЗД

37. Въпреки че съществува припокриване на материалния обхват на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и ОРЗД, това няма непременно да доведе до конфликт между правилата. Освен че това става видно от паралелния прочит на различни разпоредби, в член 1, параграф 2 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации изрично се предвижда, че „разпоредбите на тази Директива конкретизират и допълват Директива 95/46/ЕО (...)“²⁵. За да се разбере правилно взаимодействието между Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и ОРЗД, е необходимо първо да се изясни значението на член 1, параграф 2 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. След това трябва да бъдат изяснени значението и последиците от член 95 от ОРЗД.

4.1 „Да се конкретизира“

38. Редица разпоредби от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации „конкретизират“ разпоредбите на ОРЗД по отношение на обработването на лични данни в сектора на електронните съобщения. В съответствие с принципа *lex specialis derogate legi generali* специалните разпоредби имат предимство пред общите правила в ситуациите, които те имат за цел да регулират по-специално.²⁶ В ситуации, в които Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации „конкретизира“ (т.е. прави по-конкретни) правилата на ОРЗД, (специфичните) разпоредби на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации в качеството си на „*lex specialis*“ имат предимство пред (по-общите) разпоредби на ОРЗД.²⁷ Въпреки това, всяко обработване на лични данни, което не е изрично уредено от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации (или за което Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации не съдържа „специално правило“), остава предмет на разпоредбите на ОРЗД.
39. Един пример, когато Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации „конкретизира“ разпоредбите на ОРЗД, може да бъде открит в член 6 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и той се отнася до обработването на така наречените „данни за трафик“. Обикновено обработването на лични данни може да бъде оправдано въз основа на всяко от законните

²⁵ В член 94, параграф 2 от ОРЗД се посочва, че позоваванията на отменената Директива 95/46 следва да се считат за позовавания на ОРЗД.

²⁶ Решение на Съда на ЕС по съединени дела T-60/06 RENV II и T-62/06 RENV II, 22 април 2016 г., ECLI:EU:T:2016:233, точка 81.

²⁷ Работна група за защита на личните данни по член 29, Становище 2/2010 относно поведенческите реклами онлайн, 22 юни 2010 г., WP 171, стр. 10.

основания, посочени в член 6 от ОРЗД. Независимо от това, пълният спектър от възможни законни основания, предвидени от член 6 от ОРЗД, не може да бъде прилаган от доставчика на електронни съобщителни услуги за обработването на данни за трафик, тъй като член 6 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации изрично ограничава условията, при които могат да бъдат обработвани данни за трафика, включително лични данни. В този случай, по-специфичните разпоредби на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации трябва да се ползват с предимство пред по-общите разпоредби на ОРЗД. Член 6 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации обаче не ограничава прилагането на други разпоредби на ОРЗД, като например в областта на правата на субекта на данни. Този член не премахва и изискването, че обработването на лични данни трябва да бъде законосъобразно и добросъвестно (член 5, параграф 1а от ОРЗД).

40. Подобна е ситуацията и по отношение на член 5, параграф 3 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, доколкото информацията, съхранявана в устройството на крайния ползвател, представлява лични данни. В член 5, параграф 3 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации се предвижда, че по принцип се изисква предварително съгласие за съхраняването на информация или за получаването на достъп до информация, която вече се съхранява в крайното оборудване на абоната или потребителя.²⁸ Доколкото информацията, съхранявана в устройството на крайния потребител, представлява лични данни, член 5, параграф 3 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации трябва да има предимство пред член 6 от ОРЗД по отношение на дейността на съхраняване или на получаване на достъп до тази информация. Резултатът е сходен при взаимодействието между член 6 от ОРЗД и членове 9 и 13 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. Когато в тези членове се изисква съгласие за конкретните действия, които те описват, администраторът не може да се позовава на пълния спектър от възможни законни основания, предвидени от член 6 от ОРЗД.
41. Следствие от принципа „*lex specialis*“ е, че трябва да има само дерогация от общото правило, доколкото правото, което регламентира специфична сфера, съдържа специално правило. Фактите по случая трябва да бъдат внимателно анализирани, за да се разбере какво обхваща дерогацията, особено при ситуации, където данните претърпяват множество различни видове обработване, било то едновременно или последователно.

Пример:

Брокер на данни извършва профилиране на данни въз основа на информация за поведението при търсене в интернет от страна на физически лица, събрана чрез използването на бисквитки, но която може също така да включва лични данни, получени чрез други източници (напр. „търговски партньори“). В такъв случай част от въпросното обработване, а именно поставянето

²⁸ Съгласно член 5, параграф 3 информацията в терминалното оборудване на абонат или потребител, може също да бъде съхранявана или достъпна, доколкото става дума за техническо съхранение или достъп с единствена цел осъществяване на предаването на съобщение по електронна съобщителна мрежа или доколкото това е строго необходимо, за да може доставчикът на информационна обществена услуга, изрично поискана от абоната или потребителя, да предостави услугата.

или прочитането на бисквитки, трябва да съответства на националната разпоредба, с която се транспонира член 5, параграф 3 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. Последващото обработване на лични данни, включително лични данни, получени чрез бисквитки, също трябва да има правно основание съгласно член 6 от ОРЗД, за да бъде то законосъобразно.²⁹

4.2 „Да се допълни“

42. Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации също така съдържа разпоредби, които „допълват“ разпоредбите на ОРЗД по отношение на обработването на лични данни в сектора на електронните съобщения. Например, някои от разпоредбите на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации се стремят да защитят „абонати“ и „потребители“ на обществено достъпни електронни съобщителни услуги. Абонати на обществено достъпни електронни съобщителни услуги могат да бъдат физически или юридически лица. Допълвайки ОРЗД, Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации защитава не само основните права на физическите лица, и по-специално тяхното право на неприкосновеност на личния живот, но и легитимните интереси на юридическите лица.³⁰

4.3 Смисълът на член 95 от ОРЗД

43. Член 95 от ОРЗД гласи, че ОРЗД „следва да не налага допълнителни задължения на физическите или юридическите лица по отношение на обработването във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги в обществени съобщителни мрежи в Съюза, по отношение на въпроси, за които са им наложени специални задължения със същата цел, установени в Директива 2002/58/ЕО.“ (подчертаването е добавено).
44. Целта на член 95 от ОРЗД е да се избегне налагането на ненужни административни тежести върху администраторите, които в противен случай биха подлежали на подобни, но не точно същите административни тежести. Един пример, който илюстрира прилагането на настоящия член, се отнася до задължението за уведомяване при нарушаване на сигурността на личните данни, което е наложено от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации³¹ и ОРЗД³². Те предвиждат задължението да се гарантира безопасност, както и задължението да се уведомява за нарушения на сигурността на личните данни националният компетентен орган и съответно органът за защита на данните. Тези задължения са приложими успоредно по двата различни законодателни акта съгласно съответните им приложни полета. Ясно е, че задължението за уведомяване съгласно двата акта, след като е в съответствие и с ОРЗД, и с националното законодателство в областта на правото на

²⁹ Докато органите за защита на данните не могат да прилагат член 5, параграф 3 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации (освен ако националното законодателство не признава тази им компетентност), те следва да вземат под внимание, че обработването като цяло включва специфични дейности, за които законодателят на Съюза е искал да предостави допълнителна защита, за да се избегне подкопаването на тази защита.

³⁰ Съображение 12 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

³¹ Член 4 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

³² Членове 32—34 от ОРЗД.

неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, би представлявало допълнителна тежест без непосредствени очевидни ползи за защитата на данните. Съгласно член 95 от ОРЗД от доставчиците на електронни съобщителни услуги, които са уведомили за нарушаване на сигурността на личните данни в съответствие с приложимото национално законодателство в областта на правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, не се изисква отделно да уведомят органите за защита на данните за същото нарушение съгласно член 33 от ОРЗД.

4.4 Съвместно съществуване

45. Когато съществуват специални разпоредби, с които се урежда конкретна операция по обработването или набор от операции, следва да се прилагат специалните разпоредби (*lex specialis*), а във всички останали случаи (т.е. когато няма специфични разпоредби, уреждащи дадена операция по обработването или набор от операции), се прилага общото правило (*lex generalis*).
46. В съображение 173 се потвърждава, че по отношение на обработването на лични данни, за които конкретните задължения на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации не се прилагат, следва да продължи прилагането на ОРЗД:

„спрямо всички въпроси, свързани със защитата на основните права и свободи по отношение на обработването на лични данни, които не са предмет на специалните задължения със същата цел, установени с Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, включително задълженията на администратора и правата на физическите лица.“³³

47. В съображение 173 на ОРЗД отново се подчертава това, което вече е посочено в съображение 10 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, предвиждащо следното: *„В сектора на електронните комуникации [Регламент (ЕС) 2016/679] се прилага по-специално по всички въпроси, засягащи защита на основни права и свободи, които не са специално обхванати от разпоредбите на настоящата Директива, включително задълженията на администратора и правата на физическите лица.“*
48. Например доставчик на обществени съобщителни мрежи или обществено достъпни електронни съобщителни услуги трябва да отговаря на националните правила за транспониране на член 6, параграф 2 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации относно данните за трафик, когато обработва данни, необходими за целите на изготвяне на фактурата на абоната и плащания при взаимна връзка. Поради липсата на специфични разпоредби относно правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, например относно правото на достъп, се прилагат разпоредбите на ОРЗД. По подобен начин в съображение 32 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации се потвърждава, че когато доставчикът на електронни съобщителни услуги или на услуга с добавена стойност, се договаря с подизпълнител за

³³ В съображение 173 се посочва, че „С цел да се изясни връзката между настоящия Регламент и Директива 2002/58/ЕО, тази Директива следва да бъде изменена по съответния начин. След като настоящият Регламент бъде приет, Директива 2002/58/ЕО следва да се преразгледа, по-специално с цел гарантиране на съгласуваност с настоящия Регламент.“ Процесът на преразглеждане все още продължава.

обработването на лични данни, необходими за обезпечаване на тези услуги за друга институция, такова договаряне с подизпълнител и последващото обработване на данни трябва да бъде в пълно съответствие с изискванията по отношение на администраторите и обработващите лични данни, както е обяснено в ОРЗД.

49. В предходните раздели е описано как взаимодействат разпоредбите на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и тези на ОРЗД в случай на обработване, което попада в материалния обхват на прилагане и на двата инструмента. В следващите раздели се обръща внимание на отговора на въпросите, свързани с Комитета, по отношение на компетентността, задачите и правомощията на органите за защита на данните, що се отнася до случаите, които поне отчасти попадат в обхвата на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

5 ЗА КОМПЕТЕННОСТТА, ЗАДАЧИТЕ И ПРАВОМОЩИЯТА НА ОРГАНИТЕ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

50. Белгийският надзорен орган отправи два въпроса относно компетентността, задачите и правомощията на органите за защита на данните, както е посочено в членове 55—58 от ОРЗД, на Комитета, които може да се парафразират както следва:
- Дали сам по себе си фактът, че обработването на лични данни попада в материалния обхват както на ОРЗД, така и на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, ограничава компетенциите, задачите и правомощията на органите за защита на данните, предвидени в ОРЗД? С други думи, има ли съвкупност от операции по обработването на данни, която следва да бъде изключена от задачите им, и ако това е така, до каква степен?
 - Дали когато упражняват своите компетенции, задачи и правомощия съгласно ОРЗД, органите за защита на данните следва да вземат предвид разпоредбите на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации (напр. при преценката на законосъобразността на обработването) и ако това е така, до каква степен? С други думи, следва ли да бъдат взети предвид или да бъдат пренебрегнати нарушенията на националните правила за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации при оценка на спазването на ОРЗД и ако това е така, при какви обстоятелства?
51. Предварително следва да се отбележи, че държавите членки са длъжни да осигурят пълната ефективност на правото на ЕС, по-специално чрез осигуряване на подходящи механизми за прилагането му. Това задължение се основава на принципа на лоялно сътрудничество, установен в член 4, параграф 3 от ДФЕС.³⁴ В следващите раздели се описват накратко

³⁴ Член 4, параграф 3 от ДЕС гласи: „По силата на принципа на лоялното сътрудничество, Съюзът и държавите членки при пълно взаимно зачитане си съдействат при изпълнението на задачите, произтичащи от Договорите.

разпоредбите за прилагане на ОРЗД и Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и взаимодействието между тях.

5.1 Изпълнението на ОРЗД

52. В ОРЗД се предвижда прилагане на разпоредбите му от независими органи за защита на данните. В това отношение следва също така да се отбележи, че в член 8 от Хартата на основните права на ЕС („Хартата“) се предвижда, че обработването на лични данни подлежи на контрол от независим орган:

„Член 8 — Защита на личните данни

1. Всеки има право на защита на личните данни, отнасящи се до него.

2. Тези данни трябва да бъдат обработвани добросъвестно, за точно определени цели и въз основа на съгласието на заинтересованото лице или по силата на друго предвидено от закона легитимно основание. Всеки има право на достъп до събраните данни, отнасящи се до него, както и правото да изиска поправянето им.

3. Спазването на тези правила подлежи на контрол от независим орган.“

53. Органите за защита на данните имат правен мандат, както е посочено в член 51, параграф 1 от ОРЗД, който е да следят за прилагането на ОРЗД, за да се защитят основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и да се улесни свободното движение на лични данни в рамките на Съюза.

54. В ОРЗД има едно изключение и една възможност да се дерогира този мандат:

- компетентността на надзорните органи не следва да обхваща обработването на лични данни, когато съдилищата действат при изпълнение на съдебните си функции (член 55, параграф 3 от ОРЗД);
- за обработването, извършвано за журналистически цели или за целите на академичното, художественото или литературното изразяване, държавите членки могат да предвиждат освобождаване и дерогация от, наред с другото, глава VI (независими надзорни органи), глава VII (сътрудничество и съгласуваност) от ОРЗД (член 85 от ОРЗД);

Освен това правомощията на органите за защита на данните може да се разширяват в съответствие с член 58, параграф 6 от ОРЗД и в частност може да им се предостави правомощието да глобяват публични органи и служби, ако държава членка предвижда това в националното законодателство (член 83, параграф 7 от ОРЗД).

Като изключения от общия принцип, тези разпоредби трябва да се тълкуват стриктно.

55. Когато ОРЗД ограничава или дава възможност за дерогации относно компетенциите, задачите и правомощията на органите за защита на данните, това е заявено изрично. ОРЗД също не

Държавите членки вземат всички общи или специални мерки, необходими за гарантиране на изпълнението на задълженията, произтичащи от Договорите или от актовете на институциите на Съюза.

Държавите членки съдействат на Съюза при изпълнението на неговите задачи и се въздържат от всякакви мерки, които биха могли да застрашат постигането на целите на Съюза.“

изключва по никакъв начин органите за защита на данните при упражняването на тяхната компетентност, задачи и правомощия по отношение на обработването, доколкото то попада в материалния обхват на ОРЗД. Следователно въпросът е дали законодателят на Съюза е предвидил или позволил дерогацията относно общата компетентност на органите по защита на данните в случаите, когато разпоредбите на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации се прилагат по отношение на въпросното обработване.

5.2 Прилагане на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации

56. Прилагането на разпоредбите на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации е тясно свързано с Рамковата директива³⁵, която предвижда в член 3, параграф 1, че *„Държавите членки гарантират, че всяка задача, възложена на националните регулаторни власти съгласно настоящата Директива и Специфичните директиви, се осъществява от компетентен орган“*.³⁶
57. Член 2, буква ж) от Рамковата директива определя „националния регулаторен орган“ като *„орган или органи, натоварени от държава членка с някои от регулаторните задачи, посочени в настоящата Директива и в Специфичните директиви.“*
58. Държавите членки са избрали различни начини за разпределяне на задачата за налагане на спазването на националните правила за неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации на един или повече субекти.³⁷ Това ниво на промяната е възможно, тъй като Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации само посочва някои общи цели, които трябва да бъдат постигнати от държавите членки по този въпрос.
59. В Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации не се посочва, че само един национален орган е компетентен да прилага нейните разпоредби. В действителност член 15а от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации предвижда изрично, че повече от един национален орган може да бъде компетентен да прилага нейните разпоредби. В член 15а също се предвижда изпълнението и прилагането на Директивата от държавите членки, включително на задълженията, според които държавите членки трябва да въведат правила относно санкциите, да предоставят правомощия, за да се разпореди прекратяване на нарушенията, да предоставят правомощия и ресурси за разследване и др., както следва:

³⁵ Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива), изменена.

³⁶ В член 2, буква л) от Рамковата директива се пояснява, че *„Специфични директиви“ се отнася до Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение), Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа), Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) и Директива № 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработването на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).“*

³⁷ Доклад на Комисията „Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации: оценка на транспонирането, ефективността и съвместимостта с предложението Регламент относно защитата на данните“, SMART 2013/0071, стр. 33 и сл.

„1. Държавите членки установяват правилата за наказания, включително, когато е подходящо, наказателни санкции, приложими спрямо нарушения на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата Директива, и вземат всички необходими мерки за да гарантират, че те се прилагат. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи и могат да се прилагат, за да обхванат периода на всяко нарушение, дори ако нарушението е било поправено впоследствие. Държавите членки следва да уведомят за тези разпоредби Комисията до 25 май 2011 г. и незабавно да я уведомят за всяко последващо изменение, което ги засяга.

2. Без да се засягат средствата за правна защита, които може да са налични, държавите членки гарантират, че компетентният национален и, когато е целесъобразно, други национални органи, разполагат с правомощията да разпоредят прекратяването на нарушенията, посочени в параграф 1.

3. Държавите членки гарантират, че компетентният национален орган и, когато е целесъобразно, други национални органи разполагат с необходимите правомощия и ресурси за разследване, включително правомощието да получават всякаква подходяща информация, от която може да имат нужда за наблюдение и изпълнение на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата Директива.

4. Съответните национални регулаторни органи може да приемат мерки с цел да се осигури ефективно трансгранично сътрудничество при изпълнението на националните закони, приети в съответствие с настоящата Директива, и да се създадат хармонизирани условия за предоставянето на услуги, включващи трансграничен пренос на данни.“

60. Освен това член 15, параграф 2 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации съдържа и разпоредба, отнасяща се до разпоредбите на Директива 95/46/ЕО относно средствата за правна защита, отговорността и санкциите, която понастоящем следва да се чете като позоваване на ОРЗД:

„Разпоредбите на глава III относно средствата за съдебна защита, отговорността и санкциите от Директива 95/46/ЕО трябва да се прилагат по отношение на национални разпоредби, одобрени съгласно настоящата Директива и по отношение на правата на личността, произтичащи от настоящата директива.“

61. В член 15, параграф 3 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации също така се предвижда следното:

„Работната група за защита на личността по отношение на обработването на лични данни, създадена от член 29 от Директива 95/46/ЕО, трябва да изпълнява също така задачите, посочени в член 30 от настоящата Директива, по отношение на въпроси, обхванати от настоящата Директива, а именно по защитата на основните права и свободи и законните интереси в сектора на електронните комуникации.“³⁸

³⁸ В член 15, параграф 3 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации също така се предвижда, че „Работната група за защита на личността по отношение

5.3 Прилагане на ОРЗД и правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации в местата на пресичане

62. В Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронните съобщения се конкретизира и допълва ОРЗД и освен това се прави позоваване на нейните разпоредби относно средствата за правна защита, отговорността и санкциите (член 15, параграф 2 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронните съобщения в светлината на член 94 от ОРЗД).

5.3.1 Първи въпрос: дали някои операции по обработването остават „извън обхвата“ на органите за защита на данните?

- *Дали сам по себе си фактът, че обработването на лични данни попада в материалния обхват както на ОРЗД, така и на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, ограничава компетенциите, задачите и правомощията на органите за защита на данните, предвидени в ОРЗД? С други думи, има ли съвкупност от операции по обработването на данни, която те следва да изключат от задачите си, и ако това е така, кои операции по обработването следва да се изключат?*
63. Съгласно ОРЗД, държавите членки трябва да назначават един или повече надзорни органи. Държавите членки може да назначат един и същ орган да бъде компетентен за (част от) изпълнението на националното прилагане на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, но също така може да изберат един или повече други органи, като например национален регулаторен орган (НРО) за телекомуникации, организация за защита на потребителите или министерство.
64. Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации предоставя на държавите членки гъвкавост за това, на коя служба или орган да възложат прилагането на нейните разпоредби.
65. Въпреки че Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации се позовава на разпоредбите на ОРЗД по отношение на средствата за правна защита, наказателната отговорност и санкциите (член 15, параграф 2 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации), в член 15а, параграф 1 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации се дава допълнителна информация за разпоредбите по „Изпълнение и прилагане“ на Директивата

на обработването на лични данни, създадена от член 29 от Директива 95/46/ЕО, трябва да изпълнява също така задачите, посочени в член 30 от настоящата Директива, по отношение на въпроси, обхванати от настоящата Директива, а именно по защитата на основните права и свободи и законните интереси в сектора на електронните комуникации.“

В член 94, параграф 2 от ОРЗД се посочва, че „Позоваванията на отменената Директива следва да се считат за позовавания на настоящия Регламент. Позоваванията на Работната група за защита на лицата при обработването на лични данни, създадена съгласно член 29 от Директива 95/46/ЕО, се тълкуват като позовавания на Европейския комитет по защита на данните, създаден с настоящия Регламент.“

Следователно член 30 от Директива 95/46 следва да се разбира като препратка към съответните раздели на член 70 от ОРЗД (Задачи на Комитета).

за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. Например, в член 15а, параграф 1 се предвижда, че *„Държавите членки установяват правилата за наказания, включително, когато е подходящо, наказателни санкции, приложими спрямо нарушения на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата Директива, и вземат всички необходими мерки за да гарантират, че те се прилагат...“*. Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации изрично предоставя на държавите членки правото на преценка по отношение на санкциите и член 15, параграф 2, което не засяга правото на преценка, предоставено на държавите членки по прилагането (т.е., за да се определи кой прилага разпоредбите на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации)³⁹.

66. В случай че националното право предоставя компетентност за прилагането на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации на органа за защита на данните, законът следва също така да определи задачите и правомощията на органа за защита на данните във връзка с прилагането на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. Органът за защита на данните не може автоматично да разчита на предвидените в ОРЗД задачи и правомощия, за да предприеме действия по прилагане на националните правила за неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, тъй като тези задачи и правомощия, уредени в ОРЗД, са обвързани с прилагането на ОРЗД. В националното право може да се възлагат задачи и правомощия, повлияни от ОРЗД, но същевременно на органа за защита на данните могат да се възлагат и други задачи и правомощия по прилагането на националните правила за неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации в съответствие с член 15а от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.
67. Правото на преценка съществува само в рамките на изискванията и ограниченията, установени в нормите от по-висок ранг. В член 8, параграф 3 от Хартата се изисква спазването на правилата за защита на личните данни да се контролира от независим орган.⁴⁰
68. Когато обработването на лични данни попада в материалния обхват както на ОРЗД, така и на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, органите за защита на данните са компетентни да контролират части от обработването, които се уреждат от националните правила за транспониране на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, само ако националното законодателство признава тази тяхна компетентност. Независимо от това, компетентността на органите за защита на данните съгласно ОРЗД във всеки случай остава в пълна сила по отношение на операциите по обработване, към които не се прилагат специални правила, съдържащи се в Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. Демаркационната линия не може да бъде променяна от националното

³⁹ Следва да се отбележи, че член 15а, параграф 1 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации е въведен от 2009/136/ЕО (т.е. изменение на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).

⁴⁰ Съдебната практика на Съда на ЕС във връзка с член 28 от Директива 95/46 уточнява изискванията по отношение на независимостта: вж. например Решение от 9 март 2010 г., С-518/07 (Комисия/Германия), точка 17 и следващите; Решение от 16 октомври 2012 г., С-614/10 (Комисия/Австрия), т. 36 и следващите; Решение от 6 октомври 2015 г., С-362/14 (Сфера на неприкосновеност на личния живот), т. 41 и следващите; Решение от 21 декември 2016 г., С-203/15 и С-698/15 (Tele2/Watson), т. 123.

законодателство за транспониране на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации (например чрез разширяване на материалния обхват отвъд изискването от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и предоставяне на изключителна компетентност за тази разпоредба на националния регулаторен орган).

69. Органите за защита на данните са компетентни да осигурят изпълнението на ОРЗД. Сам по себе си фактът, че част от обработването попада в обхвата на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, не ограничава компетентността на органите по защита на данните съгласно ОРЗД.
70. Когато е предоставена изключителна компетентност на орган, различен от органа по защита на данните, националното процесуално право определя какво трябва да се случи, когато субектите на данни, въпреки това, подават жалби до органа за защита на данните по отношение например на обработването на лични данни под формата на данни за трафик или данни за местонахождение, нежелани електронни съобщения или събиране на лични данни чрез използване на бисквитки, без да се оплакват и от (потенциално) нарушение на ОРЗД.

5.3.2 Втори въпрос: Дали националните разпоредби за неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации са „извън обхвата“?

- *Дали при упражняването на своите компетенции, задачи и правомощия съгласно ОРЗД органите за защита на данните следва да вземат предвид разпоредбите на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации (напр. при преценката на законосъобразността на обработването) и ако това е така, до каква степен? С други думи, следва ли да бъдат взети предвид или да бъдат пренебрегнати нарушенията на националните правила за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации при оценка на спазването на ОРЗД и ако това е така, при какви обстоятелства?*
71. Един пример илюстрира разликата с първия въпрос. Разглежда се случай с брокер на данни, който участва в профилиране въз основа на информация, получена от два различни източника. Първият източник са данни, събрани относно поведението при търсене в интернет на физически лица, чрез използването на идентификатори бисквитки и/или други идентификатори на устройства. Вторият източник са данни, получени чрез търговски партньори, които споделят данни за участниците в томболи или в програми за възстановяване на платени суми.
72. Профилирането на физически лица въз основа на лични данни като цяло попада в материалния обхват на ОРЗД и следователно — в компетентността на органите за защита на данните. Ако даден орган по защита на данните получи жалба във връзка с профилиращите дейности, извършвани от брокера на данни, какво внимание може да обърнат органите за защита на данните на специфичните правила, в този случай — националните правила за неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации — при оценката на спазването на ОРЗД?
73. Заслужава да се отбележи, че Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации е конкретен пример за законов акт, предлагащ специална защита на определени категории данни, които могат да бъдат лични данни. Други правни текстове също така предлагат специална защита за определени видове данни, които може да бъдат лични

данни по различни причини (напр. поради контекста на обработването, естеството на данните или рисковете за субектите на данни).⁴¹

74. Държавите членки са задължени да назначат един или няколко органа, които да контролират спазването на националното право, транспониращо Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, и подобни органи след това отговарят за прилагането на този закон. Националните закони, транспониращи Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, се прилагат за конкретните операции по обработване, регулирани от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации (напр. операция по обработване, която се състои в съхраняване или достъп до информация, съхранявана на устройството на крайните потребители).
75. Освен ако националното законодателство не им предоставя такава компетентност, органите по защита на данните не могат да осигурят изпълнението на разпоредбите (по прилагане на националното законодателство) в изпълнение на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, когато упражняват своите правомощия по силата на ОРЗД. Въпреки това, както беше посочено по-горе, обработването на лични данни, което включва операциите, влизащи в материалния обхват на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, може да включва допълнителни аспекти, за които Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации не съдържа „специално правило“. Например в член 5, параграф 3 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации има специално правило за съхраняването на информация или за получаването на достъп до информация, която вече се съхранява в крайното устройство на крайния потребител. Тя не съдържа специално правило за предходни или последващи дейности по обработването (например, съхранението и анализа на данни за сърфирането в интернет за целите на поведенческа реклама онлайн или за целите на сигурността). В резултат на това органите по защита на данните продължават да бъдат напълно компетентни да преценяват законосъобразността на всички други операции по обработването, които следват след съхранението или достъпа до информация в крайното устройство на крайния ползвател.⁴²

⁴¹ За пример може да послужи финансовият сектор: Предоставя се специфична защита на данните, използвани за оценка на кредитоспособността на дадено лице, или за това, дали да се оповестят публично административни санкции. Вж.: Член 21, параграф 1 от Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на Директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010; Членове 68—69 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО. Друг пример може да се посочи в правилата за клиничните изпитвания: вж. членове 28—35 от Регламент (ЕС) № 536/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно клиничните изпитвания на лекарствени продукти за хуманна употреба и за отмяна на Директива 2001/20/ЕО.

⁴² В това отношение следва да се направи позоваване на становището на WP29 относно законните интереси (06/2014) и становището на WP29 относно ограничаването в рамките на целта (Становище 03/2013), в които се пояснява, че за някои форми на поведенческата реклама се изисква съгласието на

76. Нарушението на ОРЗД може също така да представлява нарушение на националните правила за неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. Органът за защита на данните може да предприеме тази фактическа констатация за нарушение на правилата за неприкосновеността на личния живот и електронни комуникации при прилагане на ОРЗД (например, при оценката на спазването на принципа за законосъобразност и справедливост съгласно член 5, параграф 1 от ОРЗД). Въпреки това, всяко изпълнително решение трябва да бъде обосновано въз основа на ОРЗД, освен ако на органа за защита на данните не са били предоставени допълнителни компетенции съгласно правото на държава членка.
77. Ако националното законодателство определя орган за защита на данните като компетентен орган по силата на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, този орган за защита на данните има компетентността пряко да прилага националните правила за неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации в допълнение към ОРЗД (в противен случай няма подобна компетентност).
78. Като общ коментар, когато няколко органа са компетентни за различни правни инструменти, те следва да гарантират, че прилагането на двата инструмента е съгласувано, наред с другото, за да се избегне нарушение на принципа *non bis in idem* в случай че има тясна връзка между нарушенията на разпоредбите на ОРЗД и Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, които възникват в контекста на една и съща дейност по обработването.

6 ОТНОСНО ПРИЛОЖИМОСТТА НА МЕХАНИЗМИТЕ ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО И СЪГЛАСУВАНОСТ

79. Третият въпрос, поставен от белгийския орган за защита на данните на Комитета, може да се перефразираща както следва:
- *до каква степен механизмите за сътрудничество и съгласуваност са приложими по отношение на обработване, което попада, поне що се отнася до някои операции по*

субекта на данните, не само поради член 5, параграф 3. Становище относно ограничаването в рамките на целта:

„Вторият евентуален сценарий е, когато една организация специално желае да анализира или да направи предположение за личните предпочитания, поведението и нагласите на отделни клиенти, които впоследствие да послужат за „мерки или решения“, които се предприемат по отношение на тези клиенти. В тези случаи почти винаги се изисква свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено съгласие (opt-in), в противен случай по-нататъшното използване не може да се счита за съвместимо. Важно е такова съгласие да се изисква например за проследяване и профилиране за целите на директния маркетинг, за поведенческа реклама, брокерска дейност с данни, реклама, базирана на местоположението, или проучване на цифровия пазар, базирано на проследяване.“

Становището относно законните интереси гласи:

„Вместо просто да се предложи възможност за изразяване на несъгласие с този вид профилиране и целева реклама, ще е необходимо информирано съгласие, съобразно с член 7, буква а), а също и по силата на член 5, параграф 3 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. Следователно член 7, буква е) не следва да служи за правно основание за обработването.“

обработване, в материалния обхват както на ОРЗД, така и на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации?

80. Според глава VII от ОРЗД механизмите за сътрудничество и съгласуваност, които са налични за органите по защита на данните в рамките на ОРЗД, се отнасят до наблюдението на прилагането на разпоредбите на ОРЗД. Механизмите на ОРЗД не важат при прилагането на разпоредбите, съдържащи се в Директивата за защитата на личния живот и електронни комуникации.
81. Във всеки случай в член 15, параграф 3 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации се предвижда следното:
- „[Европейският комитет по защита на данните] следва да изпълнява и задачите, посочени в [член 70 от Регламент (ЕС) 2016/679] във връзка с въпросите, обхванати от настоящата Директива, а именно защитата на основните права и свободи и на законните интереси в сектора на електронните комуникации.“*
82. Що се отнася до сътрудничеството между органите, компетентни за прилагането на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, член 15а, параграф 4 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации предвижда, че *„Съответните национални регулаторни органи може да приемат мерки с цел да се осигури ефективно трансгранично сътрудничество при изпълнението на националните закони, приети в съответствие с настоящата Директива, и да се създадат хармонизирани условия за предоставянето на услуги, включващи трансграничен пренос на данни (...)“*
83. Такова трансгранично сътрудничество между органите, компетентни за прилагането на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, включително органите за защита на данните, на националните регулаторни органи и други органи, може да се осъществява доколкото съответните национални регулаторни органи приемат мерки, за да направят възможно такова сътрудничество.
84. Следва да се отбележи, че механизмът за сътрудничество и съгласуваност продължава да бъде изцяло приложим, но дотолкова, доколкото обработването е обект на общите разпоредби на ОРЗД (а не на „специалното правило“, съдържащо се в Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации). Например, дори за обработването на лични данни (напр. профилиране) отчасти да се разчита на достъп до информацията, съхранявана в устройството на крайния ползвател, и по отношение на него да се прилагат правила за защита на данните, които не произтичат от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации (напр. правата на субектите на данни, принципите на обработване), по отношение на всяко обработване на лични данни, което се извършва след достъп до информацията, съхранявана в устройството на крайния ползвател, се прилагат разпоредбите на ОРЗД, включително механизмите за сътрудничество и съгласуваност.
85. На практика органите за защита на данните ще трябва внимателно да изберат какъв „вид комуникация“ да използват, особено ако те не само прилагат ОРЗД, но също така имат компетенцията да прилагат (част от) националното транспониране на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. По подразбиране

„комуникация“ — както е посочено в глава VII (Сътрудничество и съгласуваност) от ОРЗД — се използва за всякакви и всички части на процедура, която предвижда използването на правомощия за правоприлагане, предоставени от ОРЗД в отговор на нарушение на ОРЗД.

Избраният „вид комуникация“ може да се използва от органите за защита на данните в контекста на различните им правомощия за правоприлагане, предоставени от националното транспониране на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и само доколкото процедурата има за цел да отговори на нарушенията на националните правила за неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, уреждащи специфични поведения, регулирани от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. В момента, в който тя се отнася до въпроси, попадащи в приложното поле на ОРЗД, органите за защита на данните са длъжни да прилагат механизма за сътрудничество и съгласуваност, предоставен от ОРЗД.

7 ЗАКЛЮЧЕНИЕ

- *Дали сам по себе си фактът, че обработването на лични данни попада в материалния обхват както на ОРЗД, така и на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, ограничава компетенциите, задачите и правомощията на органите за защита на данните, предвидени в ОРЗД? С други думи, има ли съвкупност от операции по обработването на данни, която те следва да пренебрегнат, и ако това е така, в какви случаи?*
86. Когато обработването на лични данни попада в материалния обхват както на ОРЗД, така и на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, органите за защита на данните са компетентни да упражняват контрол по отношение на операциите по обработване на данни, които се регулират от национални правила за неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, само ако националното законодателство им предоставя такава компетентност, като този контрол трябва да се осъществява в рамките на надзорните правомощия, възложени на органа от националното право, с което е транспонирана Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.
87. Органите за защита на данните са компетентни да осигуряват изпълнението на ОРЗД. Сам по себе си фактът, че част от обработването попада в обхвата на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, не ограничава компетентността на органите по защита на данните съгласно ОРЗД.
- *Дали когато упражняват своите компетенции, задачи и правомощия съгласно ОРЗД, органите за защита на данните следва да вземат предвид разпоредбите на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и ако това е така, до каква степен? С други думи, следва ли при оценяване на спазването на ОРЗД да се пренебрегват нарушенията на националните разпоредби, уреждащи правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, и ако това е така, кога?*

88. Органът или органите, определени като компетентни по смисъла на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации от страна на държавите членки, носят изключителната отговорност за прилагането на националните разпоредби за транспониране на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, които са приложими по отношение на тази конкретна операция по обработване, включително в случаите, когато обработването на лични данни попада в материалния обхват както на ОРЗД, така и на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. Органите за защита на данните обаче запазват изцяло своята компетентност по отношение на всички операции по обработване, извършвани по отношение на лични данни, които не са предмет на едно или повече конкретни правила, съдържащи се в Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.
89. Нарушението на ОРЗД може също така да представлява нарушение на националните правила за неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. Органът за защита на данните може да предприеме тази фактическа констатация за нарушение на правилата за неприкосновеността на личния живот и електронни комуникации при прилагане на ОРЗД (например, при оценката на спазването на принципа за законосъобразност и справедливост съгласно член 5, параграф 1 от ОРЗД). Въпреки това всяко изпълнително решение трябва да бъде обосновано въз основа на ОРЗД, освен ако на органа за защита на данните не са били предоставени допълнителни компетенции съгласно правото на държава членка.
90. Ако националното законодателство определя орган за защита на данните като компетентен орган по силата на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, този орган за защита на данните има компетентността пряко да прилага националните правила за неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации в допълнение към ОРЗД (в противен случай — не).
- *До каква степен механизмите за сътрудничество и съгласуваност са приложими по отношение на обработване, което попада, поне що се отнася до някои операции по обработване, в материалния обхват както на ОРЗД, така и на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации?*
91. Механизмите за сътрудничество и съгласуваност, които са налични за органите по защита на данните според глава VII от ОРЗД, се отнасят до наблюдението на прилагането на разпоредбите на ОРЗД. Механизмите на ОРЗД не важат при изпълнението на националното прилагане на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. Механизмът за сътрудничество и съгласуваност продължава да бъде изцяло приложим, но дотолкова, доколкото обработването е обект на общите разпоредби на ОРЗД (а не на „специалното правило“, съдържащо се в Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации).

92. Комитетът признава, че в тълкуването по-горе не се засягат резултатите от текущите преговори по Регламента за неприкосновеността на личния живот и електронни комуникации. В предложения Регламент се разглеждат много важни елементи, включително по отношение на компетенциите на органите за защита на данните, но също така и по отношение на редица други

много важни въпроси. Комитетът изтъква отново своята позиция, че приемането на Регламент за неприкосновеността на личния живот и електронни комуникации е важно.⁴³

За Европейския комитет по защита на данните,

Председател

(Андреа Йелинек)

⁴³ ЕКЗД призовава Европейската комисия, Парламента и Съвета да работят заедно за гарантиране на бързо приемане на новия Регламент за неприкосновеността на личния живот и електронни комуникации (Изявление на ЕКЗД, направено на 25 май 2018 г.).